

PRAVIDLA HODNOCENÍ A KLASIFIKACE ŽÁKA NA PRVNÍ JAZYKOVÉ ZÁKLADNÍ ŠKOLE V PRAZE 4

(vnitřní metodický pokyn)

Úvod

Nedílnou součástí výchovně vzdělávací práce základní školy je hodnocení a klasifikace žáků. Jde o složitý proces, který klade vysoké požadavky na všechny pedagogické pracovníky; cílem metodického pokynu je pomoci pracovníkům školy a poskytnout jim jednotný návod, jak v této práci postupovat.

Pravidla hodnocení a klasifikace žáka ZŠ se řídí zákonem č. 561/2004 o předškolním, základním, středním vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon) ve znění pozdějších předpisů a vyhláškou č. 256/2012 o základním vzdělávání a některých náležitostech plnění povinné školní docházky.

Hodnocení je nedílnou součástí výchovně vzdělávacího procesu a klasifikace průběžná i celková je jednou z forem hodnocení. Tento vnitřní metodický pokyn se zabývá hodnocením a klasifikací dílčích i celkových výsledků a projevů žáka, jichž dosáhl v souladu s očekávanými výstupy uvedenými v ŠVP, i jeho schopností používat osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v konkrétních situacích a chováním žáka v souladu s požadavky pravidel chování a školního řádu.

Čl. 1- Obecné zásady pro hodnocení výsledků vzdělávání

(1) Při hodnocení a při průběžné i celkové klasifikaci pedagogický pracovník (dále jen „učitel“) uplatňuje přiměřenou náročnost a pedagogický takt vůči žákovi.

(2) Při celkové klasifikaci přihlíží učitel k věkovým zvláštěnostem žáka i k tomu, že žák mohl v průběhu klasifikačního období zakolísat v učebních výkonech pro určitou indispozici.

(3) Pro potřeby klasifikace se předměty dělí do tří skupin: předměty s převahou teoretického zaměření, předměty s převahou praktických činností a předměty s převahou výchovného a uměleckého odborného zaměření.

(4) Kritéria pro jednotlivé klasifikační stupně jsou formulována především pro celkovou klasifikaci. Učitel však nepřeceňuje žádné z uvedených kritérií, posuzuje žákovy výkony komplexně, v souladu se specifikou předmětu.

Čl. 2 – Stupně hodnocení a klasifikace

Stupně hodnocení a klasifikace jsou stanoveny ve vyhlášce MŠMT ČR č.256/2012 o základní škole § 14, 15, 16

(1) Prospěch žáka v jednotlivých vyučovacích předmětech je klasifikován těmito stupni:

- 1 – výborný
- 2 – chvalitebný
- 3 – dobrý
- 4 – dostatečný
- 5 – nedostatečný

(2) Klasifikace zahrnuje i ohodnocení píle žáka a jeho přístup ke vzdělávání i v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.

(3) Při hodnocení žáků, kteří nejsou státními občany ČR a plní v ČR povinnou školní docházku, se dosažená úroveň znalosti českého jazyka považuje za závažnou souvislost, která ovlivňuje výkon žáka.

(4) Chování žáka je klasifikováno těmito stupni:

- 1 – velmi dobré
- 2 – uspokojivé
- 3 – neuspokojivé

(5) Celkový prospěch žáka je hodnocen:

- prospěl s vyznamenáním
- prospěl
- neprospěl
- nehodnocen

(6) Žák je hodnocen stupněm

- a) „prospěl s vyznamenáním“, není-li v žádném povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm horším než „chvalitebný“, průměr z povinných předmětů nemá horší než 1,50 a jeho chování je velmi dobré;
- b) „prospěl“, není-li v žádném z povinných předmětů hodnocen při celkové klasifikaci stupněm „nedostatečný“;
- c) „neprospěl“, je-li v některém povinném předmětu hodnocen při celkové klasifikaci stupněm „nedostatečný“ nebo odpovídajícím slovním hodnocením, nebo není-li z něho hodnocen na konci 2. pololetí

d) „nehodnocen(a)“ není-li možné žáka hodnotit z některého z povinných předmětů stanovených školním vzdělávacím programem na konci 1. pololetí

Čl. 3 – Získávání podkladů pro hodnocení a klasifikaci

(1) Podklady pro hodnocení a klasifikaci výchovně vzdělávacích výsledků a chování žáka získává učitel zejména těmito metodami, formami a prostředky:

- a) soustavným diagnostickým pozorováním žáka,
- b) soustavným sledováním výkonů žáka a jeho připravenosti na vyučování,
- c) různými druhy zkoušek (písemné, ústní, grafické, praktické, pohybové), didaktickými testy,
- d) kontrolními písemnými pracemi a praktickými zkouškami,
- e) hodnocením zadaných domácích úkolů (hodnocení zahrnuje včasné odevzdávání úkolů, správnost, úplnost a kvalita odevzdaného úkolu); k nevypracovaným zadaným domácím úkolům, resp. nevypracované domácí přípravě, lze v přiměřené míře přihlídnout při ukládání výchovných opatření nebo hodnocení chování,
- e) analýzou výsledků činnosti žáka,
- f) konzultacemi s ostatními učiteli a podle potřeby i s pracovníky pedagogicko-psychologických poraden a zdravotnických služeb, zejména u žáka s trvalejšími psychickými a zdravotními potížemi a poruchami,
- g) rozhovory se žákem a zákonnými zástupci žáka.

(2) Četnost a složení známek pro jednotlivé předměty jsou součástí školního vzdělávacího programu.

(3) Učitel oznamuje žákovi výsledek každé klasifikace a poukazuje na klady a nedostatky hodnocených projevů, výkonů, výtvorů. Při ústním vyzkoušení oznámí učitel žákovi výsledek hodnocení okamžitě. Výsledky hodnocení písemných zkoušek a prací a praktických činností oznámí žákovi nejpozději do 14 dnů, včetně předložení opravené práce, která se zpět vrací učiteli.

(4) Kontrolní písemné práce a další druhy zkoušek rozvrhne učitel rovnoměrně na celý školní rok, aby se nadměrně nenahromadily v určitých obdobích.

(5) Termín kontrolní práce oznámí učitel předem. V jednom dni mohou žáci konat jen jednu zkoušku uvedeného charakteru.

(6) Učitel je povinen vést soustavnou evidenci o každé klasifikaci žáka.

(7) Pokud má žák absenci vyšší než 40 % a současně nemá tento žák dostatek klasifikačních podkladů, může vyučující určit zkoušku pro doplnění klasifikačních podkladů – dodatečná zkouška. Dodatečná zkouška probíhá vždy za přítomnosti svědků, a to buď před třídou, nebo za přítomnosti jiného pedagoga. Znamka z této zkoušky je jedním z klasifikačních podkladů, do celkového hodnocení pololetí se započítávají i všechny ostatní známky z daného předmětu.

Čl. 4 – Klasifikace žáka

(1) Žáci se klasifikují ve všech vyučovacích předmětech uvedených v učebním plánu příslušného ročníku.

(2) Klasifikační stupeň určí učitel, který vyučuje příslušnému předmětu.

(3) V předmětu, ve kterém vyučuje více učitelů, určí výsledný stupeň za klasifikační období příslušní učitelé po vzájemné dohodě.

(4) Při určování stupně prospěchu v jednotlivých předmětech na konci klasifikačního období se hodnotí kvalita práce a učební výsledky, jichž žák dosáhl za celé klasifikační období. Přitom se přihlíží k systematickosti v práci žáka po klasifikační období. Stupeň prospěchu se neurčuje na základě průměru z klasifikace za příslušné období.

(5) Při určování klasifikačního stupně posuzuje učitel výsledky práce žáka objektivně, nesmí podléhat žádnému vlivu subjektivnímu, ani vnějšímu.

(6) Ředitel školy určí způsob, jakým budou třídní učitelé a vedení školy informováni o stavu klasifikace ve třídě.

(7) Případy zaostávání žáků v učení a nedostatky v jejich chování se projednají v pedagogické radě, a to zpravidla k 15. listopadu a 15. dubnu.

Čl. 5 – Celkové hodnocení žáka, komisionální a opravné zkoušky

(1) Celkový prospěch hodnocení zahrnuje výsledky klasifikace z povinných předmětů, povinně volitelných předmětů a chování, nezahrnuje klasifikaci nepovinných předmětů. Stupeň celkového prospěchu se uvádí na vysvědčení.

(2) Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci prvního pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do dvou měsíců po skončení prvního pololetí. Není-li možné klasifikovat ani v náhradním termínu, žák se za první pololetí neklasifikuje.

(3) Nelze-li žáka pro závažné objektivní příčiny klasifikovat na konci druhého pololetí, určí ředitel školy pro jeho klasifikaci náhradní termín, a to tak, aby klasifikace žáka mohla být provedena nejpozději do 15. října. Do té doby žák navštěvuje podmíněně nejbližší vyšší ročník. Žák, který nemohl být ze závažných objektivních, zejména zdravotních důvodů klasifikován ani v náhradním termínu, opakuje ročník.

(4) Má-li zákonný zástupce žáka pochybnosti o správnosti hodnocení na konci prvního nebo druhého pololetí, může do 3 pracovních dnů ode dne, kdy se o hodnocení prokazatelně dozvěděl, nejpozději však do 3 pracovních dnů ode dne vydání vysvědčení, požádat ředitele školy o přezkoumání výsledků hodnocení žáka; je-li vyučujícím daného předmětu ředitel školy, může zástupce žáka požádat o komisionální přezkoušení příslušného školního inspektora. Pokud není dále stanoveno jinak, ředitel školy nebo krajský úřad nařídí komisionální přezkoušení žáka, které se koná nejpozději do 14 dnů od doručení žádosti

nebo v termínu dohodnutém se zákonným zástupcem žáka. Česká školní inspekce poskytne součinnost na žádost ředitele školy nebo krajského úřadu.

(5) Komise pro přezkoušení žáka jmenuje ředitel školy; v případě, že je vyučujícím ředitel, jmenuje komisi krajský úřad. Komise je tříčlenná; tvoří ji předseda, kterým je zpravidla ředitel školy nebo jím pověřený učitel, zkoušející učitel, jímž je zpravidla vyučující daného předmětu, a přísedící, kterým je jiný vyučující daného předmětu nebo předmětu stejné vzdělávací oblasti stanovené RVP. Klasifikační stupeň určí komise většinou hlasů. O komisionální zkoušce se pořizuje protokol, který se stává součástí školní dokumentace.

(6) Komise žáka přezkouší neprodleně, nejpozději do čtrnácti dnů; není-li možné žáka pro jeho nepřítomnost v tomto termínu přezkoušet, může ředitel školy nebo krajský úřad stanovit nový termín k přezkoušení pouze výjimečně, a to ze závažných důvodů. Výsledek přezkoušení, který je konečný, sdělí ředitel školy prokazatelným způsobem žákovi a zástupci žáka; výsledek přezkoušení již nelze napadnout novou žádostí o přezkoušení.

Čl. 6 – Sebehodnocení žáka

(1) Učitel vede žáky záměrně k vlastnímu sebehodnocení, v hodinách ponechává pro sebehodnocení žáků dostatek prostoru.

(2) Pro sebehodnocení žáků používá širokou paletu metod – např. portfolio, dotazníky, hodnotící listy, porady mezi učitelem a žákem a další.

(3) Při hodnocení a klasifikaci učitel přihlíží k sebehodnocení žáků.

Čl. 7 – Hodnocení vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami

- (1) Při výuce, při zjišťování vědomostí a dovedností žáka a při hodnocení a klasifikaci žáka se speciálními vzdělávacími potřebami je učitel povinen postupovat podle školského zákona a vyhlášky o vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami a žáků nadaných.
- (2) U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami volí učitel především takové formy a druhy ověřování dosažených vědomostí a dovedností, které odpovídají schopnostem žáka s přiznanými podpůrnými opatřeními.
- (3) Pokud jde o specifické poruchy učení, nebude žák vystavován úkolům, v nichž vzhledem k poruše nemůže přiměřeně pracovat a podávat výkony odpovídající jeho předpokladům. U žáků klade učitel důraz na ten druh projevu žáka (ústní nebo písemný), ve kterém má předpoklady podat lepší výkon.
- (4) Při hodnocení žáků se speciálními vzdělávacími potřebami vychází učitel z doporučení pedagogicko-psychologické poradny a z individuálního vzdělávacího plánu žáka.
- (5) U žáků se speciálními vzdělávacími potřebami může ředitelka školy – po projednání se zákonnými zástupci žáka – rozhodnout o slovním hodnocení žáka. Slovní hodnocení bude aplikováno v předmětech, které se nejvýrazněji vztahují ke zjištěnému znevýhodnění.
- (6) Při hodnocení je vždy upřednostňováno srovnání s osobním pokrokem žáka, ve vztahu k jeho předpokladům, před srovnáním se spolužáky.
- (7) Pokud má žák absenci vyšší než 40 % nebo nemá tento žák dostatek klasifikačních podkladů k uzavření klasifikace z daného předmětu, může, vyučující určit způsob doplnění klasifikačních podkladů. Dodatečné doplnění klasifikace probíhá vždy za přítomnosti svědků, a to buď před třídou, nebo za přítomnosti jiného pedagoga. Tato hodnocení slouží jako klasifikační podklad spolu s ostatními známkami z daného předmětu.

Čl. 8 – Slovní hodnocení

- (1) Slovní hodnocení posuzuje žáka v jeho vývoji, včetně přístupu žáka ke vzdělávání a v souvislostech, které ovlivňují jeho výkon.
- (2) Slovní hodnocení obsahuje zdůvodnění a doporučení, jak předcházet případným neúspěchům žáka a jak je překonávat.
- (3) Ze slovního hodnocení musí být patrná úroveň vzdělání žáka, které dosáhl zejména ve vztahu k očekávaným výstupům předmětů zařazených do ŠVP.

Čl. 9 – Informace o prospěchu a chování

(1) Zákonné zástupce žáka informuje o prospěchu a chování žáka:

- a) učitel jednotlivých předmětů dle pokynů ředitele školy (třídní schůzky, konzultační dny...),
- b) třídní učitel, nebo učitel, jestliže o to zákonní zástupci žáka požádají,
- c) ředitel v případě mimořádného zhoršení prospěchu nebo chování, bezprostředně a prokazatelným způsobem.

(2) Přechází-li žák do jiné školy, zašle ředitel dosavadní školy škole, na niž žák přechází, dokumentaci o žákovi a záznam o jeho chování, a prospěchu za neukončené klasifikační období.

(3) Přechází-li žák do jiné školy po 15. listopadu nebo 15. dubnu, dokumentace obsahuje návrh klasifikace chování, hodnocení a klasifikaci v jednotlivých předmětech jako podklad pro celkovou klasifikaci žáka na konci klasifikačního období.

Čl. 10 – Klasifikace chování

Klasifikace chování se provádí za klasifikační období.

(1) Klasifikaci chování žáků navrhuje třídní učitel po projednání s učiteli, kteří ve třídě vyučují, a s ostatními učiteli a rozhoduje o ní ředitel po projednání v pedagogické radě.

(2) Kritériem pro klasifikaci chování je dodržování pravidel chování (školní řád) včetně dodržování vnitřního řádu školy během klasifikačního období.

(3) Při klasifikaci chování se přihlíží k věku, morální a rozumové vyspělosti žáka; k uděleným opatřením k posílení kázně se přihlíží pouze tehdy, jestliže tato opatření byla neúčinná.

(4) Postihování chování žáka mimo školu. Rodiče je třeba vést k tomu, aby plně odpovídali za své děti v oblasti výchovné. Škola hodnotí a klasifikuje žáky především za jejich chování ve škole. Jsou-li však závažné a prokazatelné důvody udělit žákovi výchovné opatření vedoucí k posílení kázně, jeví se objektivní hodnotit žáka za chování zejména ve škole, ale ve vážných případech přihlídnout k chování i mimo školu, jedná-li se o případy, jejichž projednávání se škola přímo účastní.

(5) Kritéria pro jednotlivé stupně klasifikace chování jsou následující:

– Stupeň 1 (velmi dobré)

Žák uvědoměle dodržuje pravidla chování a ustanovení řádu školy. Má dobrý vztah ke všem spolužákům a přispívá k utváření dobrých pracovních podmínek pro vyučování a pro výchovu mimo vyučování. Méně závažných přestupků se dopouští ojediněle.

– Stupeň 2 (uspokojivé)

Chování žáka není v souladu s pravidly chování a s ustanoveními řádu školy. Dopouští se závažnějšího přestupku, nebo se opakovaně dopustí méně závažných přestupků. Žák je ne vždy přístupný výchovnému působení.

– Stupeň 3 (méně uspokojivé)

Žák se dopustí závažného přestupku proti pravidlům chování nebo řádu školy.

Čl. 11 – Výchovná opatření

Výchovná opatření jsou uvedena v § 17 vyhlášky 256/2012Sb.

(1) Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících udělit na konci školního roku pochvalný list za iniciativu žáka ve škole i mimo ni. Udělení pochvalného listu bude zaznamenáno do dokumentace školy.

(2) Ředitel školy může na základě vlastního rozhodnutí a po projednání v pedagogické radě udělit pochvalu nebo jiné ocenění za mimořádný projev lidskosti, občanské nebo školní iniciativy, záslužný nebo statečný čin nebo za mimořádně úspěšnou práci.

(3) Třídní učitel může na základě vlastního rozhodnutí nebo na základě podnětu ostatních vyučujících po projednání s ředitelem školy udělit pochvalu nebo jiné ocenění za výrazný projev školní iniciativy nebo déletrvající úspěšnou práci.

(4) Třídní učitel sleduje průběžně chování žáků své třídy a společně se žáky vytváří pravidla chování. Dodržování dohodnutých pravidel důsledně vyžaduje.

(5) Poznámku do ŽK zapisuje žákům zaměstnanec školy za porušení školního řádu nebo obvyklých a zavedených společenských pravidel po upozornění. (za upozornění není považováno jen upozornění učitelem, ale i znalost obecných pravidel chování nebo seznámení s bezpečností na začátku roku, v odborných pracovních atd...)

(6) Poznámku do TK zapíše učitel pouze v případě, že žák nemá ŽK. (TU bere v úvahu, že jde o přestupky dva, zapomenutí ŽK a poznámka sama.)

(7) Při porušení povinností stanovených školním řádem lze podle závažnosti tohoto porušení žákovi uložit:

- a) **napomenutí třídního učitele**
- b) **důtku třídního učitele**
- c) **důtku ředitele školy**

(8) **Napomenutí třídního učitele** udělí TU, má-li žák 3–6 poznámek v žákovské knížce nebo za opakovaný či závažnější přestupek.

(9) **Důtku třídního učitele** udělí TU za porušování školního řádu žákem i po udělení napomenutí třídního učitele nebo za přestupek, který závažností přesahuje NTU.

(10) Třídní učitel neprodleně oznámí řediteli školy uložení důtky třídního učitele.

(11) Důtku ředitele školy uděluje ředitel školy za závažné porušení školního řádu, opakované drobnější přestupky proti školnímu řádu po udělení důtky třídního učitele. **Důtku ředitele školy lze žákovi udělit pouze po projednání v pedagogické radě.**

(11) Ředitel školy nebo třídní učitel neprodleně oznámí udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody prokazatelným způsobem žákovi a jeho zákonnému zástupci.

Udělení pochvaly a jiného ocenění a uložení napomenutí nebo důtky a jeho důvody se zaznamenává do dokumentace školy. Udělení pochvaly ředitele školy se zaznamenává na vysvědčení za pololetí, v němž bylo uděleno.

Čl. 12 – Klasifikace ve vyučovacích předmětech s převahou teoretického zaměření

(1) Převahu teoretického zaměření mají jazykové, společenskovědní, přírodovědné předměty a matematika.

(2) Při průběžné klasifikaci praktických činností, které jsou součástí předmětů uvedených v odst. 1, postupuje učitel podle čl. 4.

(3) Při klasifikaci výsledků ve vyučovacích předmětech uvedených v odst. 1 se v souladu s požadavky učebních osnov hodnotí:

- a) ucelenost, přesnost a trvalost osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic, zákonitostí a vztahů,
- b) kvalita a rozsah získaných dovedností vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti,
- d) schopnost uplatňovat osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení společenských a přírodních jevů a zákonitostí,
- e) kvalita myšlení, především jeho logika, samostatnost a tvořivost,
- f) aktivita v přístupu k činnostem, zájem o ně a vztah k nim,
- g) přesnost, výstižnost a odborná i jazyková správnost ústního a písemného projevu,
- h) kvalita výsledků činností,
- i) osvojení účinných metod samostatného studia.

(4) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti uceleně, přesně a úplně a chápe vztahy mezi nimi. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a tvořivě uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí logicky správně, zřetelně se u něho projevuje samostatnost a tvořivost. Jeho ústní a písemný projev je správný, přesný a výstižný. Grafický projev je přesný a estetický. Výsledky jeho činnosti jsou kvalitní, pouze s menšími nedostatky. Je schopen samostatně studovat vhodné texty.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák ovládá požadované poznatky, fakta, pojmy, definice a zákonitosti v podstatě uceleně, přesně a úplně. Pohotově vykonává požadované intelektuální a motorické činnosti. Samostatně a produktivně nebo podle menších podnětů učitele uplatňuje osvojené poznatky a dovednosti při řešení teoretických a praktických úkolů, při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí. Myslí správně, v jeho myšlení se projevuje logika a tvořivost. Ústní a písemný projev má menší nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. Kvalita výsledků činnosti je zpravidla bez podstatných nedostatků. Grafický projev je estetický, bez větších nepřesností. Je schopen samostatně nebo s menší pomocí studovat vhodné texty.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků, faktů, pojmů, definic a zákonitostí nepodstatné mezery. Při vykonávání požadovaných intelektuálních a motorických činností projevuje nedostatky. Podstatnější nepřesnosti a chyby dovede za pomoci učitele korigovat. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se dopouští chyb. Uplatňuje poznatky a provádí hodnocení jevů a zákonitostí podle podnětů učitele. Jeho myšlení je vcelku správné, ale málo tvořivé, v jeho logice se vyskytují chyby. V ústním a písemném projevu má nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti se projevují častější nedostatky, grafický projev je méně estetický a má menší nedostatky. Je schopen samostatně studovat podle návodu učitele.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák má v ucelenosti, přesnosti a úplnosti osvojení požadovaných poznatků závažné mezery. Při provádění požadovaných intelektuálních a motorických činností je málo pohotový a má větší nedostatky. V uplatňování osvojených poznatků a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují závažné chyby. Při využívání poznatků pro výklad a hodnocení jevů je nesamostatný. V logice myšlení se vyskytují závažné chyby, myšlení není tvořivé. Jeho ústní a písemný projev má vážné nedostatky ve správnosti, přesnosti a výstižnosti. V kvalitě výsledků jeho činnosti a v grafickém projevu se projevují nedostatky, grafický projev je málo estetický. Závažné nedostatky a chyby dovede žák s pomocí učitele opravit. Při samostatném studiu má velké těžkosti.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák si požadované poznatky neosvojil uceleně, přesně a úplně, má v nich závažné a značné mezery. Jeho dovednost vykonávat požadované intelektuální a motorické činnosti má velmi podstatné nedostatky. V uplatňování osvojených vědomostí a dovedností při řešení teoretických a praktických úkolů se vyskytují velmi závažné chyby. Při výkladu a hodnocení jevů a zákonitostí nedovede své vědomosti uplatnit ani s podněty učitele. Neprojevuje samostatnost v myšlení, vyskytují se u něho časté logické nedostatky. V ústním a písemném projevu má závažné nedostatky ve správnosti, přesnosti i výstižnosti. Kvalita výsledků jeho činnosti a grafický projev mají vážné nedostatky. Závažné nedostatky a chyby nedovede opravit ani s pomocí učitele. Nedovede samostatně studovat.

Čl. 13 – Klasifikace ve vyučovaných předmětech s převahou výchovného zaměření.

(1) Převahu výchovného zaměření mají na základní škole výtvarná výchova, tělesná výchova, rodinná výchova, občanská výchova, hudební výchova.

(2) Při průběžné klasifikaci teoretických poznatků, které jsou součástí předmětů uvedených v odst. 1, postupuje učitel podle čl. 5, příp. podle čl. 12.

(3) Při klasifikaci v předmětech uvedených v odst. 1 v souladu s požadavky učebních osnov se hodnotí:

- a) stupeň tvořivosti a samostatnosti,
- b) osvojení potřebných vědomostí, dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce,

- c) využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech,
- d) aktivita, samostatnost, tvořivost a iniciativa,
- e) kvalita výsledků dle osobních předpokladů,
- f) vztah žáka k vyučovacímu předmětu a k dané problematice.

(4) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák je v činnostech velmi aktivní. Pracuje tvořivě, samostatně, plně využívá svých osobních předpokladů a rozvíjí je v individuálních a kolektivních projevech. Osvojené vědomosti, dovednosti a návyky aplikuje tvořivě v nových úkolech. Má výrazně aktivní zájem o vyučovací předmět.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák je v činnostech aktivní, tvořivý, převážně samostatný na základě využívání svých osobních předpokladů, které rozvíjí v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev a práce je esteticky působivá a má jen menší nedostatky. Žák tvořivě aplikuje osvojené vědomosti, dovednosti a návyky v nových úkolech. Má aktivní zájem o vyučovací předmět.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák je v činnostech méně aktivní, tvořivý, samostatný a pohotový. Nevyužívá dostatečně svých schopností v individuálním a kolektivním projevu. Jeho projev a práce jsou málo působivé, dopouští se chyb. Jeho vědomosti a dovednosti mají častější mezery a při jejich aplikaci potřebuje pomoc učitele. Nemá dostatečný zájem o vyučovací předmět.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák je v činnostech málo aktivní a tvořivý. Využívání schopností v jeho projevu a práci je málo uspokojivé. Úkoly řeší s častými chybami. Své minimální vědomosti a dovednosti aplikuje jen s velkou pomocí. Projevuje velmi malou snahu a zájem o vyučovací předmět.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák je v činnostech převážně pasivní. Rozvoj jeho schopností je neuspokojivý. Jeho projev je povětšinou chybný. Osvojené vědomosti a dovednosti nedovede nebo nechce aplikovat. Neprojevuje zájem o vyučovací předmět.

Čl. 14 – Předměty s převahou praktických činností

(1) Převahu praktických činností má na základní škole předmět pracovní činnosti.

(2) Při průběžné klasifikaci praktických činností a teoretických poznatků, které jsou součástí předmětu uvedených v odst. 1, postupuje učitel podle čl. 5 event. čl. 13.

(3) Při klasifikaci v předmětu uvedeném v odst. 1 v souladu s požadavky školního vzdělávacího programu se hodnotí:

- a) stupeň tvořivosti a samostatnosti
- b) osvojení potřebných vědomostí, dovedností a návyků, zvládnutí účelných způsobů práce
- c) využití získaných teoretických vědomostí v praktických činnostech
- d) aktivita, samostatnost, tvořivost a iniciativa
- e) kvalita výsledků dle osobních předpokladů
- f) vztah žáka k vyučovacímu předmětu a k dané problematice

(4) Výchovně vzdělávací výsledky se klasifikují podle těchto kritérií:

Stupeň 1 (výborný)

Žák soustavně projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Pohotově, samostatně a tvořivě využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává pohotově, samostatně uplatňuje získané dovednosti a návyky. Bezpečně ovládá postupy a způsoby práce; dopouští se jen menších chyb, výsledky jeho práce jsou bez závažnějších nedostatků. Účelně si organizuje vlastní práci, udržuje pracoviště v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a aktivně se stará o životní prostředí. Hospodárně využívá suroviny, materiál, energii. Vzorně obsluhuje a udržuje laboratorní zařízení a pomůcky, nástroje, nářadí a měřidla. Aktivně překonává vyskytující se překážky.

Stupeň 2 (chvalitebný)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Samostatně, ale méně tvořivě a s menší jistotou využívá získané teoretické poznatky při praktické činnosti. Praktické činnosti vykonává samostatně, v postupech a způsobech práce se nevyskytují podstatné chyby. Výsledky jeho práce mají drobné nedostatky. Účelně si organizuje vlastní práci, pracoviště udržuje v pořádku. Uvědoměle dodržuje předpisy o bezpečnosti a ochraně zdraví při práci a stará se o životní prostředí.

Stupeň 3 (dobrý)

Žák projevuje kladný vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem s menšími výkyvy. Za pomoci učitele uplatňuje získané teoretické poznatky při praktické činnosti. V praktických činnostech se dopouští chyb a při postupech a způsobech práce potřebuje občasnou pomoc učitele. Výsledky práce mají nedostatky. Vlastní práci organizuje méně účelně, udržuje pracoviště v pořádku.

Stupeň 4 (dostatečný)

Žák pracuje bez zájmu, chybí mu pozitivní vztah k práci, k pracovnímu kolektivu a k praktickým činnostem. Při volbě postupů a způsobů práce, organizaci práce a při aplikaci získaných teoretických poznatků v praxi vyžaduje jeho činnost soustavnou pomoc učitele. V praktických činnostech, dovednostech a návycích se dopouští větších chyb. Ve výsledcích práce má závažné nedostatky. Méně dbá o pořádek na pracovišti, na dodržování předpisů o bezpečnosti a ochraně zdraví

při práci a o životním prostředí.

Stupeň 5 (nedostatečný)

Žák neprojevuje zájem o práci a nemá dobrý vztah k ní, ani k pracovnímu kolektivu, ani k praktickým činnostem.

Aktualizace platná od 1. 9. 2024

Mgr. Lucie Matulová
ředitelka školy